

இலங்கை வித்தியா போதினி

THE CEYLON JOURNAL OF EDUCATION

(Tamil Section.)

பிரதம பத்திராதிபர் :

திரு. டபிள்யூ. ஏ. டி சில்வா, பதில் வித்தியாதிபதி.

பத்திராதிபர் சபை :

திரு. கே. எஸ். அருணாந்தி அவர்கள்.

முதலியார் குல. சபாநாதன் அவர்கள்.

திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

திரு. ஏ. எல். எம். பி. முகம்மது அவர்கள்.

மனேஜர் :— திரு. சி. குணசேகர.

வருடச் சந்தா ரூபா 3-00

சந்தாப் பணத்தை கொழும்பு, வித்தியா கந்தோர், இலங்கை வித்தியா போதினி மனேஜர் என்ற விலாசத்துக்கனுப்பவேண்டும்.

அறிவித்தல்:—செக்முலம் பணம் கொடுத்தல். சில வங்கிகள் ரூ. 10/-க்குக் குறைந்த செக்குகளுக்கும் கொழும்பு தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களிலிருந்து வரும் செக்குகளுக்கும் கொமிஷன் எடுக்கின்றபடியால் சந்தாதார் அவ்வகைச் செக்குமுலம் பணம் கொடுக்கும்போது கொமிஷனையும் செக்குகளில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

தொகுதி-7 |

மார்ச்--1949.

| பகுதி-3

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்.

வித்தியா போதினிச் சந்தாதாரின் தொகை வரவாகக் கூடிக்கொண்டேவருகின்றது. இம்மாதாந்தச் சஞ்சிகைகள் ஆசிரிய உலகத்தில் பிரபல்யமடைகின்றன என்பதற்கு இது அறிகுறியாகும். இதற்குக் காரணம் போதினிபிற பிரசுரிக்கப்படும் காவியான இடங்களைப் பற்றிய விபரங்களும் வித்தியா பகுதியால் விடுக்கப்படும் சுற்று நிருபங்களுமேயன்றி அதிலுள்ள கட்டுரைகளல்ல வென்று கருத நியாயமிருக்கிறது. வித்தியா பகுதிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு மிடையே நெருங்கிய

தொடர்பை யுண்டாக்குவதற்குப் போதினி ஒரு விசேஷ சாதனமாயிருப்பதால் அது ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது நாம் கொண்ட நன்னைக் கத்திற்கைய அதை நன்கு உபயோகிக்க வேண்டுமென்பதும் பெயரளவில் மாத்திரமன்றிப் பொருளளவிலும் வித்தியா விருத்திக்கான சாதனமாக ஆக்கவேண்டுமென்பதும் எமது வேணவாவாகும்.

ஆகவே நாம் போதினியிற் பிரசுரிப்பதற்குக் கல்வி சம்பந்தமான விஷயங்களை மிக மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்வோம். சில ஆசிரியர்களால் நடாத்தப்பட்ட கல்விசம்பந்தமான பரிசோதனைகள், பகிரங்கல் தாபனங்களாலும் தனிப்பட்டவர்களாலும் பகற்போசனமும் இலவசமாகப் புத்தகங்களும் அளிக்கப்படுதல், பெற்றார் ஆசிரிய சங்கங்களாற் செய்யப்பட்ட உபயோகமான வேலைகள், பாடசாலை மாணவர்களுக்காக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட சுற்றுப்பிரயாணங்கள் ஆகியனவற்றைப் பற்றிய சமாச்சாரங்கள் வாசகர்களுக்கு உபயோகமானவையாயும் விரும்பக் கூடியனவையாயுமிருக்கும்.

ஆழம் காணமுடியாத கொதமலைக்குழி, லுனுவத்தைக் கற்பாரும் குகையும், பொத்தல் கொடையில் நரேந்திரசிக்க அரசன் ஒளித்திருந்த இடம், நிலாவரைக்கிணறு, கின்னியா வெந்நீரூற்றுக்கீழ் ஆதியன போன்ற சரித்திரப் பெருமைவாய்ந்த சில இடங்கள் நம் நாட்டிலிருந்தும் அவற்றைப் பலர் நன்கறியாதிருக்கின்றனர்.

விந்தனை, வன்னி, மட்டக்களப்பு, சம்மாந்தறை முதலிய இடங்களில் வழங்கப்படும் நாட்டுப்பாடல்களை அடேகர் அறியாதிருக்கின்றனர். கற்பாறைகளைக்குடைந்து நிர்மாணித்த சில கோயில்களில் புராதனகால ஓவிய, சிற்பக்கலைகளின் அம்சங்களைக் காணலாம். அறிவுக் களஞ்சியங்களான எத்தனையோ ஏட்டுப்பிரதிகள் பெளத்த கோவில்களிலும் நம் நாட்டுச் சுதேச வைத்தியர்களிடம் வாகட ரூபங்களிலும் தனிப்பட்ட சிலசிடத்துப் உண்டு.

தமக்கும் பொதுசனங்களுக்கு முபயோகமாவதற்கு இவைகளைப் பற்றிய விபரங்களைப் பெறக்கூடிய விசேஷ வசதிகள் எங்கள் ஆசிரியர்களுக்கே யுண்டு. ஆகவே கல்வி சம்பந்தமான விஷயங்களையும் சகலரும் விரும்பி வாசிக்கக் கூடியபொது விஷயங்களையும் பற்றிய கட்டுரைகளை நம் போதினியிற் பிரசுரிப்பதற்கு அனுப்புமாறு ஆசிரியர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

பிரசுரிப்பதற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கட்டுரைகளுக்குப் பணம் கொடுக்கப்படும். கட்டுரைகளை யெழுதிப்பணம் ஈட்டிக் கொள்ளலா மென்பது பிரதான நோக்கமாயிருத்தலாகாது. இப்போதினியை ஆசிரிய உலகத்துக்கு உபயோகமுள்ளதாக ஆக்கும் பொறுப்பு கல்வியிலார்வமுள்ள ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும்.

இலங்கையின் புராதன சிற்பங்கள்.

இலங்கைச் சரித்திரம் பல பிரிவுகளையுடையது. வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு தேசத்துப் பண்பாடுகள் இலங்கைச் சரித்திரத்தைப் பாதித்திருக்கின்றன. முதலில் இலங்கையைப் பாதித்த வடஇந்தியப் பண்பாடு இந்தியாவில் அரசாண்ட மௌரிய அரசர்களின் காலத்ததானதால் அதை மௌரியர் பண்பாடெனக் கூறலாம். அசோகன் இந்தியாவில் ஆண்ட காலத்தில் இலங்கையைத் தேவானாப்பியதீசன் ஆண்டான். இவ்விரு அரசர்களும் மௌரிய வமிசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவரோடோருவர் நடப்புப்பூண்டிருந்தார்கள். அசோகனுக்கு முடி சூட்டுவைபவம் நடந்த பொழுது இலங்கை மன்னன் வாழ்த்துச் செய்தியனுப்பினானெனவும் அதற்குப் பதிலாக அசோகன் இலங்கை மன்னனுக்கும் வாழ்த்து அனுப்பியதோடு புத்த தர்மத்தைப் பின்பற்றுமாறு வேண்டிக் கொண்டானெனவும் சரித்திர

வாயிலாக அறிகிறோம். தேவர்களுக்குப் பிரியமானவன் என்று பொருள்படும் “தேவானம்பிரியன்” என்ற பட்டப் பெயரை அசோகன் புனைந்து கொண்டது போலவே இலங்கை மன்னனும் தேவனாம்பிரியதீசன் எனப் பட்டஞ் சூடினான்.

புத்தசமயம் இலங்கையில் பரவியதால் சனங்களிடையே பத்தியும் புதிய சமைய உணர்ச்சியு முண்டாயிற்று. அதனால் புதிய கலைகள் தோன்றின. இவை மதச்சார்புடையவையாய் விளங்கின. சமயச் சார்புள்ள கட்டிடங்கள் தோன்றின. காலத்தின் போக்கினால் அழிந்தவை போக எஞ்சியுள்ள சில பகுதிகளை இன்றுங் காணலாம். இத்தகைய கட்டிடங்களுள் தலைசிறந்து விளங்குவது “தூபம்” என்று வழங்கப்படும் பௌத்த கோவிலும் “உபபோசாத கிருகம்” மண்டபமுமாகும். ஆதியில் தூபமென்பது இறந்தாரைப் புதைத்து அவ்விடத்தில் எடுக்கப்பட்ட மணல்மேடு என்பதைக் குறித்தது. ஆதியில் அமைக்கப்பட்ட இந்திய பௌத்த தூபம் அர்த்த கோள வடிவ முடையது. அதைச் சுற்றி மரத்தினால் கிராதி அடிக்கப்பட்டது. தூபத்தின் முடியில் பெட்டி போன்ற ஒரு அமைப்பும் அதில் ராஜ சின்னமாகிய குடையும் அமைக்கப்பட்டது. அசோக சக்கரவர்த்தி காலத்தில் தூபியைச் சுற்றி நான்கு மகர தோரண வாயில்களமைக்கப்பட்டன. பக்தர்கள் தூபத்தைச் சுற்றி வலம் வந்து வணங்குவார்கள்.

இலங்கையில் ஆதியில் கட்டப்பட்ட தூபங்கள் இந்திய தூபங்களைப்போலிருந்திருக்க வேண்டும். மரத்தினால் செய்யப்பட்ட கிராதிகளும், சித்திர வேலைப்பாடமைந்த தோரண வாயில்களும் காலகதியில் அழிந்திருக்கலாம். ஆனால் பின்னால் கல்லில் செதுக்கப்பட்ட வாயிற்பூண்களில் பழைய சிற்பமுறை காணப்படுகிறதெனலாம். “பிராண விருட்சம்” “பதுமம்” “லியவல்” எனப்படும் கொடி முதலியன அசோகன் காலத்துச் சிற்ப சித்திரங்கள். இவை இன்றும் காணப்படுகின்றன.

காலஞ் செல்லச் செல்ல தூப அமைப்பு மாறிக்கொண்டே வந்தது. முன்னே களிமண்ணால் கட்டினார்கள். பின்னர் செங்கல் லும் வெண் சதையும் இடம்பெற்றன. வெண் சதை வெளியிற் பூசிச் சலவைக்கல்போல அழுத்திவிட்டார்கள். முன்னே குடைபோல விளங்கிய முடியை மாற்றி உலோகத்தினால் அழகிய சூம்பம்போலச் செய்தார்கள். அடித்தளமும் மாறிற்று. ஆகியில் அடித்தளம் விருத்தமாயிருந்தது. மத்தியில் தூபம் கட்டப்பட்டது. பின்னர் நாற் சதுரமாக்கிச் சிறிய சுவரும், தோரணவாயில்களும்மைத்தார்கள். அதற்கு மேல் தூபம் கட்டப்பட்டது. தூபத்தைச் சுற்றி வலம் வருதற்குப் பாதையமைக்கப்பட்டது.

மொளரியர் காலத்தில் மரத் தச்சர் இலங்கைக்கு வந்தார்கள். மக்கள் வசித்தற்கான மனைகளெல்லாம் மரத்தினால் செய்யப்பட்ட காரணத்தினால் அவை முற்றாக அழிந்துவிட்டன. துட்டகை முனுவால் கட்டப்பட்ட பித்தளை யரண்மனைபைப் பார்த்தால் அக் காலத்து உபோசாத கிருகம் எப்படி அமைக்கப்பட்டதென்பதை அறியலாம். மொளரிய சிற்பமுறை பாரசீக முறையைப் பெரிதும் பின்பற்றியதென்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. சந்திரகுப்த மொளரிய சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனை பாரசீகத்திலாண்ட ஆக்கமினைட் அரசர் களின் அரண்மனைகளைப்போலவே கட்டப்பட்டது அசோகனுடைய அரண்மனையும் புராதன பாரசீக அரண்மனைகளைப்போலவே கட்டப்பட்டது. பாரசீக பெருவேந்தனாகிய டேரியஸ் என்பவன் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தையமைத்தான். அனுராதபுரத்தில் லோக மகாபிரசாதமென்றழைக்கப்படும் மண்டபத்தில் 1600 தூண்களைக் கொண்ட அமைப்பு ஒரு கால் இப்பாரசீக முறையைப் பின்பற்றியதோ வெனவும் ஐயுறலாம்.

பின்னர் ஆந்திர நாகரிகம் பரவிற்று. அதன் பயனாக தூப அமைப்புச் சிறிது மாறுபட்டது. மொளரிக நாகரிகம் அழிந்தபின்னர்

தக்காணத்தில் ஆந்திர சாம்ராச்சியம் நிறுவப்பட்டது. இச் சாம்ராச்சியத்தைச் சேர்ந்த நாகராஜன்கொண்டை, அமராவதி போன்ற பெளத்த ஸ்தலங்களில் மிகப் புகழ் பெற்ற விகாரங்களும் பெளத்த தேவாலயங்களுமிருந்தன. இங்கேயும் சண்ணும்பினால் கட்டிடங்களை அமைத்தார்கள். விசேஷமான சிற்ப முறைகளையும் பின்பற்றினர். நாளடைவில் இந்த ஆந்திர சிற்பமுறை இலங்கையிலும் புகுத்தப்பட்டது. அக்காலத்தில் இலங்கைக்கும் ஆந்திர தேசத்துக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வந்தது. மேலும் ஆந்திர தேசத்திலிருந்து பல புத்த பிக்குகள் இலங்கையிலுள்ள ஸ்தலங்களைத் தரிசிக்க வந்தார்கள். எனவே ஆந்திரச் சிற்ப முறைகளை இலங்கைச் சிற்பிகள் பின்பற்றினார்கள். வெண் சதை நீட்டிக் கட்டும் முறை ஆந்திரச் சிற்ப முறையின் அமிசமெனச் சில அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆந்திர தேசத்திலிருந்து வெண் சதை இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டதெனவுங் கூறுகின்றனர். ஆனால் இலங்கையின் வடபகுதியில் சண்ணம்பு ஏராளமாகக் கிடைப்பதால் இக்கருத்துப் பொருந்தாதெனக் கூறவாருமுண்டு. தூபத்தின் நாற்றிசையிலும் அமைக்கப்பட்ட “வாயிற்கடை” என்ற தோரண வாயில்கள் ஆந்திர சிற்ப முறையென்பதில் ஐயமில்லை. நாகராஜாக்கள் ராணிகள் வடிவாயமைந்த துவார பாலகரும் ஆந்திர முறையிலெழுந்த சிற்பமே. இவை தூபத்துக்குச் செல்லும் வாயிலின் இரு கோடியிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நாக அரசர்கள் மனித உருவமுடையவர்களேனும் தலையை மூடி நாகம் படமெடுத்துக் கவிந்திருக்கும் அமைப்பைக் காணலாம். பார்த்த அளவில் இவர்கள் தேவலோகத்தவரெனக் கூறக்கூடிய முறையில் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தலையில் இரத்தினக் கிரீடமும் அரையில் கச்சணிர்த பஞ்ச கச்சமும் காணப்படுகிறது. காதிற் குண்டலமும் கண்டசரமும் மேனியை அலங்கரிக்கின்றன. பஞ்ச கச்சம் மிகுந்த கைத் திறமீனாடு செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புத்தப் படிமமும், படிம வீடும் எப்பொழுது இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதென்பதைப்பற்றி நிச்சயமாகக் கூறமுடியாது. ஆனால் அவை இந்தியாவிலிருந்தே இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன என்பதில் ஐயமில்லை. புத்த விக்ரகம் வழிபாட்டுக்குரிய ஒரு பொருளன்று. தியானஞ் செய்வதற்கும் மனத்திற் பதித்தற்கும் ஒரு உதவியாகவே கருதப்பட்டது. விக்ரகத்தை உருவாக்கும் சிற்பி எவ்வாறு தன் தொழிலைச் செய்யவேண்டுமென்பதைக் குறித்து இந்திய சிற்ப சாஸ்திரம் விரிவாகக் கூறுகிறது. முதலில் சிற்பியானவன் குளித்துச் சுத்தமான வஸ்திரமணிந்து தியானத்திலாழ்ந்து விடவேண்டும். புத்தபிரானின் கல்யாண குணங்களை மனதில் தியானிக்கவேண்டும். பின்னர் அவன் மனதில் ஒரு படிவம் தோன்றும். அதை மரத்திலோ, உலோகத்திலோ, கல்லிலோ சமைக்கவேண்டும்.

புத்த வடிவத்துக்குச் சில முக்கியமான இலட்சணங்கள் கூறப்படுகின்றன. இந்திய யோக்களைப்போல சப்பாணியிட்டு குருபாவணியில் இருப்பது ஒரு மூர்த்தம். ரஜோ குணமமமைந்த படிமம் கூடாது. அழகான மனித உருவத்தை அமைப்பது சிற்பியின் நோக்கமன்று. தனது மனதில் தோன்றும் இலட்சியத்தின் உருவமே மூர்த்தம். பிக்கு உடையும், மிருதுவான மேனியுமுள்ள படிமங்களை இவ்வாறு அமைத்தார்கள். நீண்ட சடையிருப்பது லௌகீக சம்பந்தமுடையதாதலால் சடையைத் திரித்து விட்டிருப்பார்கள். முக்கோணம் பூரணத் தன்மைக்கு அறிகுறியாதலால் இவ்வுருவம் ஒரு முக்கோணத்தின் அடங்கக்கூடியதாகயிருக்கும். காற்று, புயல் முதலிய வற்றால் அசைவற்றவர் என்றும், காற்றில்லாத இடத்தில் எரியும் சடர்மீபாலவும் புத்தர் உருவகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். சமதிரஷ்டியும், பூரணத்துவமுமுடையவரானபடியால் அவர் உருவம் முக்கோண அமைப்பில் அடங்கக்கூடியதாக அமைக்கப்பட்டது.

இந்திய சிற்பத்தில் கைகள் விசேஷமான கவனத்தைப் பெறுகின்றன. வாயைப்போலப் பேசுவன கைகளே. இந்தமாதிரியாகக்

கைகளைச் சிற்பத்தில் அமைக்கும் முறை மற்றெந்த நாட்டுச் சிற்ப முறையிலும் காணப்படுவதில்லை. புத்த படிமத்தில் கைகள் பல முத்திரைகளைக் காட்டும். உள்ளங்கைகள் மேல்நோக்க மடியில் வைத்துக் கொண்டு தியானஞ்செய்யும் பாவனையிலிருப்பதைத் “தியான முத்திரை” என்பார்கள். இப்படியான படிமத்தில் கண்கள் மூடியிருக்கும். முகம் தியானத்தில் மூழ்கியிருக்கும் பாவனையைக் காட்டும்.

மற்றொரு முத்திரை இலங்கைப் படிவங்களில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இது “தம்ம சக்கர முத்திரை” எனப்படும். தர்மத்தை உபதேசிக்கும் குருவாகப் படிமம் காட்சியளிக்கும். கண்கள் திறந்திருக்கும். முகத்திலே ஞான ஒளி வீசும். கைகளை உயர்த்தி விரல்களால் போதனை செய்யும் பாவனை காணப்படும். மற்றொரு முத்திரை பூமி பரிசு முத்திரை யெனப்படும். இதில் வலக்கை நிலத்தை நோக்கியவண்ணம் முழந்தாளின்மேல் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். சில பிராமணர்கள் வந்து புத்தரைப் பார்த்து “துன்பம் என்பதை அறியீர், அல்லல் தெரியீர்; தவம் புரிந்ததில்லை” என்று குறைகூறி னார்கள். “பூமி அறியும் விடுதலைபெற நான் பட்ட துன்பங்களை” என்று காட்டும் முத்திரையே அது.

“என்னிடத்து ரகசியம் ஒன்றுமில்லை. எனக்குத் தெரிந்ததை எல்லார்க்கும் போதிக்கிறேன்” என்னும் பாவனையில் கையை விசித்து நிற்கும் படிவமும் ஒன்றுண்டு. “என்னையே சரணடை, பயப்படாதே” என்று கையமர்த்தும் அபய முத்திரையுள்ள படிவங்களு முண்டு. மக்களை ஆசீர்வதிக்கும் பாவனையிலுள்ளது ஆசீர்வாத முத்திரை யெனப்படும். காலவீவாக் கரையில் இம்மாதிரி ஒரு புத்த படிமத்தைக் காணலாம்.

புத்த படிமம் அமைந்த கோவிலை படிம வீடு என்னும் பொருள் படும் “பிஷிமகே” எனச் சிங்களத்தில் வழங்குவர். தூபத்தைக் காத்து நிற்கும் கோவிலுக்குப் பெயர் “தாகே”. அனுராதபுரத்தில் தூபா

ராமதாது கோபத்தைச் சுற்றி அழகிய பல தூண்கள் காணப்படுகின்றன. பழங்காலத்தில் இந்தத் தாதுகோபத்தைக் காக்கும் பொருட்டுக் கட்டப்பட்ட தாகேயின் சிதைவே இது. இதன் கூரைகள் கண்டிச் சிற்ப முறையில் மரத்தினால் ஆக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

புத்த படிமத்துக்கான கோவில்கள் விசேஷ சிற்ப அமைவைக் கொண்டன. அநேகமாக அவை சதுர வடிவாகவோ அல்லது றீள் சதுர வடிவாகவோ இருக்கும். அதற்குத் தோரண வாயிலமைக்கப்பட்டது. நிலத்திலிருந்து உயரமாக அமைக்கப்பட்ட வேதிகையில் படிமம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும். படிமத்தை நோக்கிப் பல படிசூழ்வும் இருமருங்கும் துவாரபாலகரும், சிறு தூண்களுமமைந்திருக்கும். முதற்படியின் மத்தியில் அர்த்த சந்திர வடிவான “சந்திர வட்டக்” கற்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

படிம வீடு இரு வகைப்படும். ஒன்று ஒட்டினால் வேயப்பட்டிருக்கும். தூபாராமதாது கோபத்தின் தெற்குப் பக்கத்தில் இத்தகைய படிம வீடுகளைக் காணலாம். இப்போது இவற்றின் ஒரு பகுதி திருத்தப்பட்டிருப்பதால் ஆதியில் இக்கோவில்கள் எத்தகைய எளிய சிற்ப அமைவுடையனவாயிருந்தன என்பதை யூகித்து அறிந்துகொள்ளலாம். மற்றொருவகை “கெடிகே” என வழங்கப்படும். அனுராதபுரி அரண்மனைப்பிரதேசத்தில் இம்மாதிரிக் கட்டடங்களைக் காணலாம். இவை செங்கல்லால் கட்டப்பட்டவை. சுவருக்கு வெண் சதை தீற்றிச் சலவைக்கல் போல் மிருதுவாக அழுத்தப்பட்டிருந்தன. இவை வேதிகைமேல் கட்டப்பட்டன. பெரிய வாயில் மூலம் உள்ளே பிரவேசித்தால் பிரதட்சிண வீதியை அடையலாம். இவ்வீதி படிம வீட்டைச் சுற்றியுள்ளது. வீதியை அடுத்த உட்கவர்களில் ஜாதகக் கதைகள் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தன. மத்திய ஆசியாவிலுள்ள பெளத்தப் படிம வீடுகளிலும் இம்மாதிரிச் சுவர்ச் சித்திரங்களைக் காணலாம். நல்வாழ்வு எத்தகையது, ஆன்ம ஈடேற்றப் பிரவிருத்தி

எத்தகையதென்பதைக் காட்டுதற்காகவே இச்சித்திரங்கள் வரையப் பட்டன. இப்படிம வீட்டின் கூரை கோபுரம்போலக் கட்டப்பட்டது. சுவர்களெல்லாம் மேலெழுந்து உள்குவியக் கட்டப்பட்டன. கோபுரத்தின் வெளிச்சுவரைச் சதையினால் தீற்றி அழுத்தஞ் செய்தனர். கட்டடத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் நாலு அலங்காரமான கோபுரங்களமைந்திருக்கும். ஆக்ராவிலுள்ள தாஜ்மகால் சிற்பத்தை இவை ஒத்திருக்கும். பழைய படிம வீடுகளின் கோபுரங்கள் அழிந்து விட்டன. இது பகைவரால் ஏற்பட்ட சேதமெனக் கூறலாம் படிம வீட்டின் உள்ளே பெரிய நெருப்பைக் கொழுத்திவிட்டால் கோபுரம் இடிந்து படிமத்தின்மேல் விழக்கூடும். இவ்வாறு அழிந்த படிம வீடுகளில் காணப்படும் படிமங்கள் தலையும் கையுயில்லாமலிருப்பதைக் காணலாம்.

“தஹ்தீபுல் அத்பால்”

முதல் பாகம்

மௌலவி, M. A. C. A. ளாபிர் இயற்றியது.

விலை சதம் 80.

அறப்புப்பாசையை இலகுவாய்க் கற்பிக்கக் கூடிய முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள் இதற்கு முன் வெளிவராதிருந்தது, அப்பாசையின் முன்னேற்றத்துக்குப் பெருந்தடையாயிருந்து வந்தது. மௌலவி, ளாபிர் அவர்களால் ஆக்கப்பெற்ற “தஹ்தீபுல் அத்பால்” என்னும் அறபுவாசினப் புத்தகம் இப்பெருங் குறைபை நிவர்த்தி செய்து விட்டதுமன்றி, மாணவர்களின் மனதிற்பதியும் படியான முறையில் போதிக்க இஃது இன்றியமையாததாயு யிருக்கிறது. இதில் அமைந்துள்ள சித்திர விளக்கங்கள் மாணவர்களின் கவர்ச்சிக்குரியன வாயும்; அட்சரங்கள் துலக்க முள்ளனவாயுயிருக்கின்றன. நவீன முறையில் பாடம் பயிற்றுவதில் அனுபவம் குறைந்த ஆசிரியர்களுக்கு, இதிலுள்ள பாடங்களின் சுற்றில் இணைத்துள்ள குறிப்புகள் வழிகாட்டியாயுள்ளன.